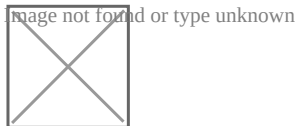

Μοναχός Νεόφυτος Νεοσκητιώτης (1866 - 10 Σεπτεμβρίου 1949)

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

[Νέα Σκήτη](#)

Ο κατά κόσμον Νικόλαος Μαργαρίτης του Κωνσταντίνου και της Αικατερίνης γεννήθηκε στην Κύμη Ευβοίας το 1866 από ευσεβείς γονείς.

Νέος προσήλθε προς μονασμό, το 1884, στην Καλύβη της Ζωοδόχου Πηγής της Νέας Σκήτης. Εκάρην μοναχός το 1885. Απόκτησε τρεις υποτακτικούς: τον μοναχό Παΐσιο (+1956) και τους κατά σάρκα αδελφούς Κύριλλο (+1960), τον εξαίρετο ξυλογλύπτη, και τον ιερομόναχο Νεόφυτο (+1975) τον Πνευματικό. Στα τέλη του ήλθε και μόνασε πλησίον τους και ο πατέρας τους Γεώργιος, που για την απλότητά του και ταπείνωσή του αξιώθηκε να δει στο ναό της Καλύβης τους την Παναγία με τον Χριστό ως βρέφος. Κατά τον μητροπολίτη Μεσσηνίας Χρυσό-στομο Θέμελη τον Ευβοέα (+2007): «Υπήρξεν εις εκ των πνευματικωτέρων μοναχών του Αγίου Όρους και μέγας καλλιτέχνης ξυλογλύπτης, καταλιπών θαυμάσιον έργον μεγάλης αξίας και τέχνης, αποτιμηθέν προπολεμικώς εις την Διεθνή Έκθεσιν της Θεσσαλονίκης εις πολλά εκατομμύρια δραχμών». Το έργο αυτό ήταν πράγματι θαυμάσιας τέχνης και παρίστανε τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου με σκηνές από τον βίο της Παναγίας. Κατά πληροφορίες αγοράσθηκε από τη Γερόντισσα της μονής Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Οινουσών Χίου Μαριάμ (+2005) της εφοπλιστικής οικογένειας Πατέρα.

Ο Γέροντας Νεόφυτος, κατά μαρτυρίες παλαιών πατέρων, πρόσφερε πολλά καλά στη σκήτη κατά την εξηνταπεντάχρονη παραμονή του. Επρόκειτο περί φιλήσυχου, φιλάγαθου, φιλόκαλου και φιλάρετου Γέροντος. Κατά τον Σ. Σχοινά ήταν «Γέρων αγιώτατος και πλησίον εις τον Θεόν, εχρησίμευσεν εις όλην την ζωήν ως ζων παράδειγμα αρετής εις τους πλησιάζοντας αυτόν, ώστε πολλούς να ελκύση εις την ευσέβειαν. Η χάρις του Θεού τον ηξίωσε να αποθάνη ήρεμα και να κηδευθή από Μητροπολίτην, τον άγιον Ζιχνών κ.κ. Κύριλλον, ακολουθούντων πάντων των πατέρων της Νέας Σκήτης καθώς και των πέριξ Σκητών, Μεγάλης και Μικράς Αγίας Άννης και πέραν ακόμη. Ο Σεβασμιώτατος τον ετίμησε δι' επικηδείου λόγου

εξάρας τας αρετάς του, μεθ' ου συνησκήθη, συμπροσηυχήθη, συνέφαγε και λοιπά εν τη Νέα Σκήτη».

Κατά το μοναχολόγιο της ιεράς μονής Αγίου Παύλου αναπαύθηκε εν Κυρίω στην Καλύβη του στις 10.9.1949.

Πηγές- Βιβλιογραφία:

Σωτηρίου Σχοινά, Νεόφυτος μοναχός ξυλογλύπτης, Αγιορειτική Βιβλιοθήκη 158-160/1949, σ. 268. Νικολάου Καράπα, Κύμη, ο εξώστης του Αιγαίου, Αθήναι 1955, σ. 176. Χρυσοστόμου Θέμελη Μεσσηνίας μητροπ., Ευβοϊκαί Εκκλησιαστικάί προσωπι-κότητες, Αθήναι 1984, σσ. 104-105. Βενεδίκτου Αγιορείτου ίερομ., Προσκυνητάριον Ιεράς Νέας Σκήτης, Άγιον Όρος 2010, σ. 119.

Πηγή: *Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνος Τόμος Α΄ , σελ. 445-446, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.*